

Zapatero salva els pressupostos

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 20 de octubre del 2010

El debat estava sentenciat perquè el Govern havia aconseguit els suports del PNB i de Coalició Canària, cosa que garanteix el rebuig de les esmenes a la totalitat. Això és el que es va veure ahir a la tarda.

El PP creia que la suma de la crisi i la insuficiència parlamentària del Govern (se sabia que CiU no votaria els pressupostos en vigílies de les eleccions catalanes) impediria que Zapatero aconseguís aprovar els comptes del 2011. La conseqüència seria l'avançament electoral. Però el pacte amb el PNB i, en certa mesura, el modest creixement del PIB el primer semestre han canviat l'equació. Hi haurà pressupostos i no hi haurà avançament electoral. Al PP, doncs, no li queda més que insistir que la política econòmica és un fracàs total i que la crisi només se superarà quan Zapatero abandoni el Govern. Ahir, Rajoy i el PP van adornar aquest quadro amb atacs al PNB i Coalició Canària.

Una altra part del debat va transcórrer entre la vicepresidenta Salgado i el portaveu de CiU. Duran Lleida partia d'una contradicció. Havia votat el decret llei del maig del 2010 però no només presentava una esmena a la totalitat als pressupostos (en gran part fills d'aquell ajust) sinó que barrejava els seus vots amb els del PP i dels grups d'esquerra que, per raons oposades, van votar contra el decret d'austeritat. Per això Duran, sempre bon parlamentari, va atacar en quatre fronts diferents. Primer, es va desmarcar del PP al no criticar el pacte PSOE-PNB. Segon, va insistir en la seva discrepància en alguns punts significatius (congelació de pensions i excés en les retallades d'inversions en infraestructura i en

R+D+I). Tercer, va remarcar que el pressupost no compleix la disposició addicional de l'Estatut pel que fa a inversions a Catalunya. I, finalment, va subratllar que les previsions no són creïbles perquè reposen en un creixement del PIB de l'1,3%, estimació que organismes internacionals consideren massa optimista. Aquest punt és polèmic, perquè l'FMI ha modificat una mica a l'alça la seva previsió i la diferència entre l'1,3% (Govern) i el 0,6% (FMI) no tindria -Salgado *dixit*- conseqüències dramàtiques sobre el dèficit.

Però uns pressupostos realitzats sota l'imperatiu de la retallada de la despesa pública i la forta correcció del dèficit són sempre antipàtics. El Govern té a favor seu que el dèficit del 2010 es complirà, que ha presentat uns comptes del 2011 d'acord amb l'ajust de maig -assumint la inevitable impopularitat que comporta- i que ha aconseguit una majoria parlamentària favorable, cosa que fins fa poc semblava impossible. Ara ve el més difícil. Executar els pressupostos i que l'economia no només surti de la recessió (en això s'està treballant) sinó també que comenci a repuntar.